

دانشگاه علوم پزشکی همدان

دانشکده بهداشت

کد بین المللی اخلاق در بهداشت حرفه‌ای

International code of ethics for occupational health professionals

http://www.ilo.org/safework_bookshelf/english?content&nd=857170223

کمیسیون بین المللی بهداشت حرفه ای ICOH
International Commission on Occupational Health

ترجمه و تدوین:

دکتر رستم گلمحمدی

دانشیار گروه مهندسی بهداشت حرفه ای

معرفی

کدهای اخلاق برای متخصصین حرفه بهداشت حرفه ای، جدا از کدهای اخلاق پزشکی برای پزشکان، در طی ده سال گذشته توسط تعدادی از کشورها به تصویب رسید. دلایل متعددی برای توسعه علاقه به اخلاق در بهداشت حرفه ای در سطح ملی و بین المللی وجود دارد.

یکی از به رسمیت شناختن اخلاق در بهداشت حرفه ای افزایش پیچیدگی مسئولیت ها و رقابت در بهداشت حرفه ای و حرفه ایمنی نسبت به کارگران، کارفرمایان، عموم جامعه، مراجع صالح و دیگر نهادهای (بهداشت عمومی و مقامات نیروی کار، امنیت اجتماعی و قضایی) است. یکی دیگر از دلایل افزایش تعداد متخصصین بهداشت حرفه ای و رشته ایمنی به عنوان یک نتیجه از استقرار اجباری یا داوطلبانه از خدمات بهداشت حرفه ای است. با این حال یکی دیگر از عوامل توسعه یک رویکرد چند رشته ای و چند بعدی در بهداشت حرفه ای درافزایش درگیری در خدمات بهداشت حرفه ای در مشاغل مختلف است.

برای رسیدن به هدف از این کد، بیان "حرفه بهداشت حرفه ای" است که شامل همه کسانی که حرفه آنان فعالیت در حوزه ایمنی حرفه ای و فعالیت های بهداشتی، ارائه خدمات بهداشت حرفه ای است. طیف گسترده ای از رشته های بهداشت حرفه ای دارای ابراز نگرانی از رابطه بین تکنولوژی و سلامت که شامل جنبه های فنی، پزشکی، اجتماعی و قانونی است. شاغلین بهداشت حرفه ای می تواند شامل پزشکان و پرستاران، بازرسان کارخانه ها نیز بشود.

بهداشت کاران شغلی و حرفه ای، روانشناسان، متخصصان شاغل در ارگونومی، در پیشگیری از حوادث و در بهبود محیط کار و همچنین در بهداشت حرفه ای، ایمنی و پژوهش شامل این مبحث می گردند. روند کار این است که صلاحیت حرفه بهداشت حرفه ای در چارچوب یک رویکرد چند رشته ای که گاهی اوقات ممکن است به شکل یک تیم چند رشته ای مورد نظر باشد.

بسیاری از حرفه های دیگر رشته ها مانند شیمی، سم شناسی، مهندسی، بهداشت اشعه، اپیدمیولوژی، بهداشت محیط زیست، جامعه شناسی و آموزش بهداشت کاربردی نیز ممکن است، به حدی درگیر، در عمل بهداشت حرفه ای باشند. علاوه بر این، مقامات صاحب صلاحیت، کارفرمایان، کارگران و نمایندگان آنها و کارکنان امدادی و کمک های اولیه می توانند نقش اساسی و حتی مسئولیت مستقیم در اجرای سیاست ها و برنامه های بهداشت حرفه ای داشته باشند هرچند آنها هم متخصصان بهداشت حرفه ای تلقی نگردند. در نهایت، بسیاری دیگر از رشته های مرتبط مانند وکلا، معماران، سازندگان، طراحان، تحلیلگران کار، متخصصان سازمان کار، معلمان در مدارس فنی، دانشگاه ها و موسسات دیگر مانند کارکنان بخش رسانه را نیز به عنوان کارکنانی که نقش مهمی در بهبود محیط کار و شرایط کار دارند تلقی نمود.

هدف از فعالیت ها در بهداشت حرفه ای در جهت حفظ سلامت کارگران و برای ترویج استقرار و نگهداری امن و سالم محیط کار و همچنین تنظیم کار با توجه به قابلیت های کارگران، با در نظر گرفتن وضعیت سلامت آنان می باشد. در این مسیر باید اولویت به گروه های آسیب پذیر و محروم جمعیت کارگری داده شود. بهداشت حرفه ای اساساً بازدارنده است و باید کمک به کارگران، به صورت ویژه صورت گیرد و نهایتاً باید مؤثر در حفظ سلامت آنها باشد که از مرحله استخدام شروع می گردد. در نتیجه باید فرآیند کار برای نیل به حصول اطمینان از سالم و امن بودن شرایط محیط کار و محیط زیست، که از معیارهای مدیریت کارآمد سازمان می باشد به خوبی اجرا شود. وظیفه رشته بهداشت حرفه ای شامل پیشگیری از اختلالات ناشی از اشتغال، آسیب های کار و پیشگیری از بیماری ها از جمله بیماری های شغلی و همچنین تمام جنبه های مربوط به تعاملات بین کار و سلامت شاغلین می باشد. متخصص بهداشت حرفه ای باید، در صورت امکان، تشویق به مشارکت در طراحی سیستم بهداشت و درمان محیط کار، تجهیزات ایمنی، روش ها و مراحل و آنها با مشارکت کارگران باشد. حرفه بهداشت حرفه ای باید برای تامین نقش مؤثر کارگران در حفظ و ارتقاء سلامت کمک کنند. کلمه "کارگر" در اینجا به معنای گسترده ای استفاده می شود و تمام کارمندان را پوشش می دهد، از جمله مدیریت، کارکنان اداری و خوداشتغالان.

رویکرد در بهداشت حرفه ای تعامل چند رشته ای و بین بخشی است هر چند طیف گسترده ای از وظایف و روابط پیچیده میتواند ایجاد نگرانی نماید. بنابراین لازم است به تعریف نقش حرفه بهداشت حرفه ای پرداخت و روابط آن را با متخصصان حوزه های دیگر و با شرکای اجتماعی مرتبط با سیاست های اقتصادی، اجتماعی و سلامت و توسعه برقرار نمود. تماس ها و تعامل بین بخشی برای ایجاد دید واضح و روشنی در مورد اخلاق حرفه ای متخصصین بهداشت حرفه ای و ایجاد استاندارد در انجام حرفه ای خود مفید می باشد.

به طور کلی، وظایف و تعهدات طبق مقررات قانونی تعریف شده است. هر کارفرما سلامتی و امنیت جانی کارگران در استخدام خود را بر عهده دارد. هر یک از حرفه هایی که به طور مشترک یا مرتبط با هم کار می کنند تا به مسئولیت های خود که به ماهیت وظایف مرتبط بپردازند. در یک رویکرد چند رشته ای، مهم این است که

آنها عمل خود را بر برخی از اصول مشترک اخلاق که آنها درک درستی از وظایف دیگران، مسئولیت ها و استانداردهای حرفه ای داشته باشند. مراقبت های ویژه باید با توجه به جنبه های اخلاقی صورت گرفته باشد، به ویژه زمانی که حقوق متضاد مانند حق به حمایت از اشتغال و حق حفاظت از سلامت، حق دسترسی به اطلاعات و حق محرمانه بودن اهمیت پیدا می کند.

برخی از ضوابط کارکردی بهداشت حرفه ای و شرایط بهره برداری از خدمات بهداشت حرفه ای اغلب در مقررات قانونی تعریف شده است. یکی از الزامات اساسی برای عملیات بهداشت حرفه ای رسیدن به استقلال کامل و حرفه ای می باشد، یعنی که متخصصین بهداشت حرفه ای باید استقلال در اعمال وظایف خود داشته باشد که آنها را قادر به قضاوت و ارائه مشاوره برای حمایت از سلامت کارگران و ایمنی آنان مطابق با دانش و وجدان خود داشته باشد.

الزامات اولیه ای برای فعالیتهای قابل قبول بهداشت حرفه ای وجود دارد؛ این شرایط گاهی توسط مقررات ملی مشخص شده و در خصوص دسترسی رایگان به محل کار، امکان نمونه گیری و ارزیابی محیط زیست، تجزیه و تحلیل کار و شرکت در تحلیل حوادث و همچنین امکان مشورت مراجع صالح در اجرای ایمنی حرفه ای و استانداردهای بهداشتی عنوان شده است. اختصاص بودجه به فعالیت های متخصصین بهداشت حرفه ای آنها را قادر می سازد که به وظایف خود عمل کنند و عملکرد خوب می تواند محیز را به بالاترین استانداردهای حرفه ای نایل نماید، این کار باید شامل نیروی انسانی مناسب، آموزش و آموزش ضمن خدمت، پشتیبانی و دسترسی به اطلاعات مربوطه و دسترسی به سطح مناسبی از مدیریت ارشد باشد.

این کد اصول کلی اخلاق در فعالیتهای بهداشت حرفه ای. راهنمایی های بیشتر با جزئیات در مورد تعدادی از جنبه های خاص در کدهای ملی اخلاق یا راهنمایی هایی برای مشاغل خاص در بر دارد. مراجعه به تعدادی از اسناد در اخلاق در بهداشت حرفه ای در پایان این سند آورده شده است. مفاد هدف این کد به عنوان یک راهنما برای همه کسانی است که برای انجام فعالیت های بهداشت حرفه ای و همکاری در بهبود محیط کار و شرایط کاری می باشد. هدف از این کمک، از نظر اخلاق و رفتار حرفه ای، نیل به توسعه قوانین مشترک برای کار گروهی و یک رویکرد چند رشته ای در بهداشت حرفه ای است.

برای تهیه این کد اخلاقی توسط هیئت ICOH در سیدنی استرالیا در سال ۱۹۸۷ بحث اولیه به عمل آمده است. پیش نویس تهیه شده در بین اعضای هیئت مدیره در مونترال توزیع شد و موضوع به روند مشاوره گذاشته شد تا در پایان سال ۱۹۹۰ و در آغاز سال ۱۹۹۱. کد ICOH از اخلاق حرفه ای در رشته بهداشت حرفه ای توسط هیئت مدیره در ۱۹۹۱ نوامبر ۲۹ تایید شده است. از آن زمان، این سند به طور متناوب مورد بررسی قرار گرفته است. دیدگاهها برای بهبود محتوای آن خطاب به دبیر کل کمیسیون بین المللی بهداشت حرفه ای میسر می باشد.

اصول اساسی

سه پاراگراف زیر خلاصه اصول اخلاق است که کد بین المللی اخلاق حرفه ای برای متخصصین بهداشت حرفه ای توسط کمیسیون بین المللی بهداشت حرفه ای (ICOH) آماده شده است:

- فعالیت بهداشت حرفه ای باید با توجه به بالاترین استانداردهای حرفه ای و اصول اخلاقی انجام شود. رشته بهداشت حرفه ای باید مصروف خدمت به سلامت و رفاه اجتماعی کارگران، به صورت انفرادی و در اجتماعی و همچنین کمک به بهداشت محیط زیست گردد.
- تعهدات حرفه ای در بهداشت حرفه ای عبارت از حفاظت از حیات و سلامت کارگر، احترام به کرامت انسانی و ترویج بالاترین اصول اخلاقی در سیاست ها و برنامه های بهداشت حرفه ای است. صداقت در رفتار حرفه ای، بی طرفی و حفاظت از محرمانه بودن اطلاعات سلامت و حفظ حریم خصوصی از کارگران بخشی دیگر از این تعهدات می باشد.
- متخصص بهداشت حرفه ای باید دارای استقلال کامل و حرفه ای بوده و از انجام وظایف خود رضایتمند باشند. آنها باید برای به دست آوردن و حفظ صلاحیت لازم برای انجام وظایف خود و تامین شرایط انجام وظایف خود با توجه به عملکرد خوب مطابق با اخلاق حرفه ای تلاش نمایند.

وظایف و تعهدات شاغلین بهداشت حرفه ای

۱. هدف اصلی از فعالیت بهداشت حرفه ای حفاظت از سلامت کارگران ترویج محیط کار ایمن و سالم است. در پیگیری این هدف، شاغلین بهداشت حرفه ای باید با استفاده از روشهای معتبر ارزیابی ریسک، اقدامات موثر پیشگیرانه و پیگیری اجرای آنها را ارائه نمایند. شاغلین بهداشت حرفه ای باید مشاوره حرفه ای به کارفرمای خود و یا در انجام مسئولیت خود را در زمینه ایمنی و بهداشت حرفه ای را فراهم آورده و باید توصیه های صادقانه به کارگران در حفظ و ارتقاء سلامت خود را در رابطه به کار داشته باشند. شاغلین بهداشت حرفه ای باید تماس مستقیم با کمیته های ایمنی و بهداشت - در جایی که کمیته وجود دارد - حفظ کنند.
۲. شاغلین بهداشت حرفه ای به طور مداوم باید دائماً در تلاش برای آشنایی با محیط کار و بهبود و توانایی های خود برای باقی می ماندن و در سطح دانش علمی و فنی بوده و برای حذف یا کاهش مخاطرات شغلی کارآمدترین روش و وسیله را انتخاب نمایند. شاغلین بهداشت حرفه ای باید به طور منظم و معمول، در صورت امکان، از محل های کار بازدید نموده و به مشورت کارگران، تکنسین ها و مدیریت برای انجام بهتر کارها بپردازند.
۳. شاغلین بهداشت حرفه ای باید با مدیریت و کارکنان در مورد عواملی که ممکن است سلامت کارگران را تحت تاثیر قرار بگیرد تعامل داشته باشند. ارزیابی خطر مخاطرات شغلی، سیاست های بهداشتی و برنامه پیشگیری باید به ایجاد امنیت شغلی متناسب با نیاز منتهی شود. شاغلین بهداشت حرفه ای باید چنین سیاستی را بر اساس دانش علمی و فنی روز و در دسترس و شناخت خود را از محیط کار پیشنهاد نمایند. شاغلین بهداشت حرفه ای باید مشاوره های لازم در مورد برنامه پیشگیری از خطرات شغلی را به نحو مناسب و اقتباس داشته باشند که شامل ویژگی های، تناسب با محیط، مطالعه و اندازه گیری برای کنترل خطرات ایمنی و بهداشت شغلی، نظارت و کاهش پیامدهای آنها را برای پیگیری از حوادث ارائه نمایند.
۴. ملاحظات خاص باید معطوف به روشها و ابزارهای باشد که شامل اقدامات پیشگیرانه ساده و سریع، مقرون به صرفه و از نظر فنی دارای راحتی اجرایی باشد. علاوه بر این، بررسی ها باید به گونه ای باشد که در صورت نیاز راه حلهای کامل تر و اقدامات موثرتر ضروری را معلوم و توصیه نماید. هنگامی که مورد شدت خطر شغلی تردید وجود دارد، برای احتیاط باید فوراً به طور عملیات پیشگیرانه به کار گرفته شود.

۵. در صورت امتناع یا عدم تمایل به برداشتن قدم های مناسب برای کنترل خطرات یا برای اصلاح وضعیت از (سوی مدیریت) که مستند به مدارکی دال بر خطر برای سلامتی یا ایمنی کارگران باشد، متخصص بهداشت حرفه ای باید در اسرع وقت نگرانی خود را به طور روشن توسط گزارش مکتوب به مدیریت ارشد اجرایی ارائه نموده و در آن بر نیاز به توجه به وضعیت محیط کار متناسب با معیارهای علمی و رعایت استانداردهای بهداشتی مربوط به حفاظت محیط کار، از جمله: قرار گرفتن در معرض محدودیت های شغلی، و یادآوری تعهد کارفرما به اعمال قوانین و مقررات و حمایت از سلامت کارگران تاکید نماید. در صورت لزوم باید نمایندگان کارگران و سرمایه گذاران و مراجع صالح نیز از موضوع مطلع شوند.
۶. شاغلین بهداشت حرفه ای باید با کارگران در تماس باشند و اطلاعات مورد نیاز را کارگران در ارتباط با خطرات شغلی به آنها داده و همواره ضمن اینکه احتیاط را رعایت می کنند هیچ حقیقت پنهان نکنند و بر اقدامات پیشگیرانه با کمک آنها تلاش نمایند. پرسنل بهداشت حرفه ای باید همکاری لازم را با کارفرما داشته و کمک های مورد نیازی به وی در انجام مسئولیتهايش داشته و با ارائه اطلاعات مناسب و آموزش در بهداشت و ایمنی به پرسنل و مدیریت در سطوح مختلف حتی در مورد مخاطرات شغلی مشکوک ارائه نمایند.
۷. شاغلین بهداشت حرفه ای نباید اسرار صنعتی یا تجاری محل کار خود را برای دیگران فاش کنند. با این حال، آنها می توانند وقتی لازم باشد اطلاعاتی که برای حفاظت از ایمنی و سلامت کارگران یا جامعه اهمیت داشته باشد به اطلاع مراجع صالح و مسئول نظارت بر اجرای قوانین ذیربط برسانند.
۸. اهداف و جزئیات مربوط بررسی ها و نظارت بر بهداشت محیط کار باید به روشنی تعریف شده و کارگران نیز باید در مورد آنها آگاهی داشته باشند. اعتبار بررسی و نظارتها خود باید مورد ارزیابی قرار گیرد و لزوماً توسط کارشناسان بهداشت حرفه ای تایید شده توسط مرجع صالح انجام شده باشد. عواقب بالقوه مثبت و منفی از شرکت یا عدم شرکت کارگران در برنامه های غربالگری و مراقبت سلامت باید به اطلاع آنها رسانده شود.
۹. نتایج معاینات انجام شده، در چارچوب نظارت بهداشت باید به طور صحیح برای کارگر توضیح داده شود. تعیین تناسب کار با کارگر با توجه به نتایج ارزیابی سلامت کارگر و متناسب با وضعیت وی و محیط کارش انجام گردد. کارگران باید فرصتی برای به چالش کشیدن نتیجه گیری در مورد تناسب خود با کاری را که احساس می کنند که بر خلاف منافع آنان است داشته باشند لذا باید روند درخواست تجدید نظر نیز در این راستا تعیین گردد.
۱۰. نتایج آزمونهای تجویز شده یا مقررات توسط قوانین ملی باید به مدیریت ارائه شود تا تناسب های لازم را برای تطابق کارگر با کار انجام داده یا محدودیت های لازم را از نظر پزشکی در واگذاری وظایف و یا در قرار گرفتن در معرض خطرات شغلی پیش بینی شده اعمال نماید. اطلاعات عمومی در مورد تناسب کار یا در ارتباط با سلامت یا اثرات بهداشتی بالقوه احتمالی خطرات کارباید به نحوی به اطلاع وی برسد.
۱۱. هر جا که ماهیت وظایف به احتمال زیاد وضعیت سلامت کارگر را به خطر می اندازد یا ایمنی دیگران را محدود می کند در این صورت باید به روشنی آگاهی لازم به همه داده شود. در مورد وضعیت های ویژه خطرناک، یا مغایر مقررات ملی که می تواند دیگران را تهدید نماید، باید از سوی مدیریت به افراد مورد نظر اطلاع داده شود و همچنین باید اقدامات لازم به منظور حفاظت افراد انجام گردد.

۱۲. آزمایشات بیولوژیک و سایر بررسی های تحقیقاتی که بر روی کارگران انجام می گردد باید از نقطه نظر از اعتبار علمی مورد تایید باشد تا باعث اختلال در سلامت آنان نشود و انتخاب نوع آزمونها باید با توجه به حساسیت، ویژگی و ارزش اخباری آنها برای پیش بینی هدف مورد نظر باشد. شاغلین بهداشت حرفه ای نباید در آزمون های غربالگری و یا تحقیقات که از نظر علمی قابل اعتماد نیستند یا که ارزش اخباری کافی و پایایی در روش در رابطه با الزامات آزمونها ندارند مشارکت داده شوند. در انجام آزمونها اولویت همیشه باید به روش های غیر تهاجمی و آنهایی که هیچ خطری برای سلامت کارگر نگران داده شود. تحقیقات تهاجمی یا آزمایشاتی که می تواند در بردارنده خطر برای سلامت کارگر باشد تنها پس از بررسی مزایا و خطرات توصیه شده و جنبه های تامین بیمه عواقب می تواند توجیه داشته باشد. این بررسی ها منوط به رضایت آگاهانه کارگر است و باید بر اساس بالاترین استانداردهای حرفه ای انجام شود.

۱۳. شاغلین بهداشت حرفه ای در صورت لزوم ممکن است برای تامین بهداشت عمومی به ویژه فعالیتهای خود را در آموزش بهداشت، ارتقاء سلامت و غربالگری سلامت به روش های مختلف همکاری نمایند. هنگام درگیر شدن در این برنامه ها، شاغلین بهداشت حرفه ای باید مشارکت دو سویه کارفرمایان و کارگران در اجرای طرح ها جلب نمایند و همچنین باید از اطلاعات محرمانه شخصی سلامت کارگران محافظت نمایند.

۱۴. شاغلین بهداشت حرفه ای باید از نقش خود در رابطه با حفاظت از جامعه و محیط زیست آگاه باشند. آنها باید مبتکرانه و به طور مناسب، در شناسایی، ارزیابی و ارائه مشاوره در پیشگیری از خطرات زیست محیطی ناشی یا عواملی که ممکن است در عملیات یا فرآیند سازمان ایجاد شود مشارکت داشته باشند.

۱۵. شاغلین بهداشت حرفه ای باید گزارشات روشنی از روش های جدید و یا مشکوک که مربوط به خطرات شغلی و پیشگیری از آنها باشد را به جامعه علمی اعلام نمایند. شاغلین بهداشت حرفه ای درگیر در تحقیقات باید انجام فعالیت های خود را بر پایه اصول علمی و با استقلال کامل حرفه ای دنبال نموده و اصول اخلاقی وابسته به کار و پژوهش را برای پژوهش های پزشکی به صورت مناسب انجام دهند. از جمله این اقدامات، ارزیابی طرح ها توسط کمیته مستقل اخلاق می باشد.

ضوابط اجرایی فعالیتهای متخصصین بهداشت حرفه ای

۱. شاغلین بهداشت حرفه ای همیشه باید در مورد منافع سلامتی و امنیت جانی کارگران به عنوان یک اولویت عمل کنند. شاغلین بهداشت حرفه ای باید همواره قضاوتهای خود را بر پایه استدلال علمی، مهارت فنی و در صورت لزوم مشاوره های تخصصی استوار نمایند و از هر گونه قضاوت، مشاوره و یا فعالیتی که ممکن است اعتماد به صداقت و بی طرفی ایشان را به مخاطره می اندازد خودداری کنند.

۲. شاغلین بهداشت حرفه ای باید استقلال کامل حرفه ای خود را حفظ نموده و قواعد محرمانه بودن اطلاعات در اجرای وظایف خود را رعایت کنند. شاغلین بهداشت حرفه ای باید تحت هیچ شرایطی مجاز به قضاوت و اظهارات بر مبنای تضاد منافع با دیگران نیستند. این تاثیر به ویژه زمانی که مشاوره به کارفرما، کارگران یا نمایندگان آنان در مطالعه خطرات شغلی یا شرایطی که شواهد موجود حاکی از خطر برای سلامتی یا ایمنی کارگران است اهمیت بیشتری پیدا می کند.

۳. شاغلین بهداشت حرفه ای باید کسانی که گیرندگان خدمات آنان هستند یک رابطه مناسب مبتنی بر اعتماد، توأم با اعتماد به نفس شغلی و همراہ با عدالت و انصاف داشته باشند. در این رویکرد باید همه کارگران به شیوہ عادلانہ و بدون هر گونه تبعیض در مورد سن، جنس، موقعیت اجتماعی، زمینہ های قومی، سیاسی، مذہبی و اعتقادی، ماہیت بیماری و یا دلایل دیگر از خدمات متخصصین بهداشت حرفه ای منتفع گردند. باید یک مسیر ارتباطی واضح و روشن بین شاغلین بهداشت حرفه ای و مدیریت اجرایی ارشد مسئول تصمیم گیری در بالاترین سطح یا ہیات مدیرہ در مورد شرایط و سازمان کار و محیط کار ایجاد گردد.

۴. در مواقع مناسب، شاغلین بهداشت حرفه ای باید گنجاندن بند اخلاق حرفه ای در قرارداد اشتغال خود را درخواست نمایند. این بند در اخلاق باید شامل حق کارشناسان بهداشت حرفه ای برای اعمال استانداردهای حرفه ای و اصول اخلاق باشد. شاغلین بهداشت حرفه ای نباید شرایط کاری کہ مستلزم اجرای وظایف مغایر با استانداردهای حرفه ای و اصول اخلاق باشد را قبول نمایند. قراردادهای اشتغال باید طبق موازین قانونی تنظیم و گردد و نباید با الزامات اخلاقی شامل: امکان دسترسی به سوابق و محرمانہ بودن اطلاعات به طور خاص تعارض داشته باشد. شاغلین بهداشت حرفه ای باید اطمینان حاصل نمایند کہ در قرارداد اشتغال آنها خدماتی کہ مفاد استقلال حرفه ای ایشان را محدود نماید وجود نداشته باشد. در صورت تردید، متن قرارداد مربوطہ باید با کمک مشاور صالح بررسی گردد.

۵. شاغلین بهداشت حرفه ای باید نتایج و سوابق اطلاعات شناسایی مشکلات بهداشت شغلی را به طور مناسب و در طبقہ بندی محرمانہ در شرکت نگهداری نمایند. پروندہ ها باید شامل اطلاعات شخصی مانند سابقہ کار و اطلاعات مرتبط با سلامت مانند سابقہ مواجهہ شغلی، نتایج حاصل از نظارت ویژه از نظر قرار گرفتن کارگران در معرض خطرات شغلی و گواہی تناسب با کار و مراقبت از محیط کار باشد. کارگران باید امکان دسترسی به پروندہ خود را داشته باشند.

۶. اطلاعات پزشکی و نتایج تحقیقات پزشکی افراد باید در فایل های محرمانہ پزشکی نگہ داشته شود و این اطلاعات باید تحت مسئولیت پزشک بهداشت حرفه ای یا پرستار بهداشت حرفه ای بصورت امن ثبت و نگهداری گردد. دسترسی به فایل های پزشکی و همچنین انتقال آنها و استفاده از اطلاعات موجود در این فایل ها باید مطابق قوانین ملی یا مقررات و کدهای ملی اخلاق پزشکی اداره شود.

۷. در موضوعاتی کہ شناسایی فرد مقذور نیست، ارائه داده های سلامت کارگران به صورت گروهی به منظور کمک به آنها نیز باید با مجوز و تحت نظر مدیریت و نمایندگان کارگران یا کمیته های ایمنی و بهداشت (در صورت وجود) میسر می باشد. برای حفاظت از افشا داده های بهداشت و ایمنی گروه های کارگری در معرض آسیب ها و بیماری های شغلی، باید با اطلاع و مجوز مرجع صالح با توجه به قوانین و مقررات ملی منتشر گردد.

۸. شاغلین بهداشت حرفه ای نباید در مورد اطلاعات شخصی کہ مربوط به حفاظت از سلامت کارگران کہ مربوط به وظایف آنان نیست جستجو نمایند. با این حال، پزشکان مرتبط می توانند اطلاعات بیشتر پزشکی و یا اطلاعاتی کہ نزد پزشک شخصی کارگر و یا در بیمارستان ها باشد را با رضایت آگاهانہ کارگران، به منظور حفاظت از سلامت آنان جستجو و دریافت نمایند. با این کار، پزشک بهداشت حرفه ای باید پزشک شخصی کارگر و یا کارکنان بیمارستان مربوطہ را از نقش خود و اطلاع از هدف دریافت اطلاعات پزشکی و یا اطلاعات مورد نیاز دیگر آگاہ نماید. با توافق کارگر، پزشک شغلی یا پرستار بهداشت حرفه ای ممکن است در صورت

- لزوم، با اطلاع پزشک شخصی کارگر از اطلاعات بهداشتی مرتبط و همچنین از خطرات مواجهات شغلی و محدودیت در محل کار که نشان دهنده خطرات خاص باشد کسب اطلاع نماید.
۹. شاغلین بهداشت حرفه ای باید با سایر متخصصان بهداشت و درمان دیگر در حفاظت از محرمانه بودن اطلاعات بهداشتی و درمانی مربوط به کارگران همکاری کنند. زمانی که مشکلات از اهمیت ویژه ای برخوردار باشد، شاغلین بهداشت حرفه ای باید موضوعاتی که از نظر آنها بر خلاف اصول اخلاق می باشد، در مورد روش یا شیوه ای که در حال حاضر استفاده می شود به مرجع صالح اطلاع رسانی نمایند. موضوعات این نگرانی ها در خصوص محرمانه بودن اطلاعات پزشکی، نحوه و محل نگهداری آنها در بایگانی یا کامپیوترها می باشد
۱۰. شاغلین بهداشت حرفه ای باید آگاهی لازم را به کارفرمایان، کارگران و نمایندگان آنها در خصوص نیاز به استقلال کامل حرفه ای و جلوگیری از کنترل افزایش هر گونه دخالت در امور محرمانه پزشکی به منظور احترام به کرامت انسانی و افزایش مقبولیت و تأثیر عمل بهداشت حرفه ای داشته باشند.
۱۱. شاغلین بهداشت حرفه ای باید به نحو ممکن حمایت کارفرمایان، کارگران و سازمان های مرتبط با آنها و همچنین مقامات صالح و شایسته را برای اجرای بالاترین استانداردهای اخلاقی در فعالیتهای بهداشت حرفه ای جلب نمایند. آنها باید یک سازماندهی مناسبی از بازرسی های حرفه ای و فعالیت های خود منظور اطمینان از اجرای استانداردهای طراحی شده در موسسه داشته باشند و توجه نمایند که هرگونه کاستی در برنامه ها شناسایی و اصلاح شود.